

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17198

гр. София, 22.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 82 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА

като разгледа докладваното от АНЕТА ИЛЧ. ИЛЧЕВА Гражданско дело № 20231110160443 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е релевира възражения за нередовност на исковата молба, които съдът намира за неоснователни, доколкото от съдържанието на подадената искова молба в достатъчна степен може да се изведат обстоятелствата, подлежащи на доказване, както и вида на търсената защита. По отношение на направеното оспорване на редовността на исковата молба поради непредставяне на писмени доказателства, кореспондиращи с твърденията на ищцата, съдът намира, че е въпрос по същество как ще бъдат преценени събраните по делото доказателства и представянето на такива има значение за доказването на претенцията.

С отговора на исковата молба ответникът е оспорил и допустимостта на предявените искови претенции, като е направил искане на основание чл. 213 ГПК за съединяване на настоящото производство с гр.д. № 60462/2023 г. на СРС, 36 състав; гр. д. № 60459/2023 г. на СРС, 36 състав; гр. д. № 60468/2023 г. на СРС, 35 състав; гр. д. № 62102/2023 г. на СРС, 88 състав и гр. д. № 62108/2023 г. на СРС, 167 състав.

След служебно извършена справка настоящият съдебен състав установи, че не са налице предпоставките на чл. 213 ГПК, доколкото гр. д. № 60462/2023 г. на СРС, 36 състав; гр. д. № 60459/2023 г. на СРС, 36 състав; гр. д. № 60468/2023 г. на СРС, 35 състав и гр.д. № 62108/2023 г. на СРС, 167 състав, се намират на различен етап от производството спрямо настоящото дело, а гр. д. № 62102/2023 г. на СРС, 88 състав, въпреки че се намира на един и същ етап от производството с настоящото дело, не следва да бъде съединено с настоящото дело, доколкото не е налице връзка между тях - макар и между същите страни, делата имат за предмет правоотношения по два различни договора за потребителски кредит.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника по чл. 213 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА ответното дружество на основание чл. 190 ГПК в едноседмичен срок да представи Договор за потребителски кредит № 498969/23.02.2021 г., ведно с всички негови приложения.

УКАЗВА на ответника, че при неизпълнение на задължението за представяне на документите ще бъдат приложени последиците на чл. 161 ГПК.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба, при депозит в размер на 300 лева, вносим от ищцата в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице И.Л.Д., адрес: гр. София, АДРЕС, тел. *****, специалност: Финанси.

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит, като му се **УКАЖЕ**, че следва да представи заключение поне една седмица преди съдебното заседание.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **11.06.2024 г. от 10:00 часа**, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от писмения отговор.

СЪСТАВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

М. П. С. е предявила срещу „Сити Кеш“ ООД в условията на евентуално съединяване следните установителни искове: за признаване за установено, че клаузата за неустойка в чл. 11, ал. 2 от Договор за потребителски кредит № 498969/23.02.2021 г. е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП поради противоречие със закона, а при условията на евентуалност на основание чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП поради заобикаляне на закона, както и осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сума в размер на 50 лева, частичен иск от сума в общ размер на 1 228,20 лева, недължимо платена по нищожен Договор за потребителски кредит № 498969/23.02.2021 г., ведно със законната лихва от 03.11.2023 г. до окончателното плащане.

Ищцата твърди, че е сключила с ответника Договор за потребителски кредит № 498969/23.02.2021 г., по силата на който ☐ бил предоставен кредит в размер на 1 100 лева, която следвало да върне на 10 месечни вноски, дължими с падеж вторник, от които 3 вноски по 36,71 лева и 7 вноски по 178,81 лева с краен срок на погасяване 23.12.2021 г. Твърди, че за предоставения кредит заемополучателят дължи възнаградителна лихва в размер на 40,50 % годишно и годишен процент на разходите в размер на 48,63 %. Сочи, че била задължена

да осигури в тридневен срок от сключването на договора обезпечение – банкова гаранция или поръчител/и, като са поставени множество неизпълними изисквания към обезпечението с цел автоматично задействане на неустоечната клауза. Излага, че поради непредоставянето на обезпечение □ била начислена неустойка в размер на 1 228,20 лева, която изначално била включена в погасителния план. Посочва, че с включването на неустойката погасителната вноска става в размер на 259 лева, а общото задължение по кредита - в размер на 2 590 лева. Намира неустоечната клауза за нищожна, тъй като противоречи на множество императивни правни норми на ЗПК. Твърди, че чрез невключването на формално уговорената като неустойка сума в ГПР е постигнато заобикаляне на разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, поради което клаузата е нищожна. Твърди, че това се потвърждава и от самия погасителен план, от който е видно, че разходът за неустойка е включен и дължим още с подписването на договора. Заявява, че договарянето на този разход като неустойка има за цел увеличаване възнаграждението на кредитора над максимално допустимия размер, поради което на основание чл. 21 ЗПК тази клауза е недействителна. Твърди, че с предоставянето на потребителя на заемната сума кредиторът е счел, че заемателят отговаря на критериите му за кредитоспособност. Заявява, че видно от представения погасителен план възнаградителната лихва в размер на 40,50 % за срока на договора се равнява на 261,80 лева, а неустойката в размер на 1 228,20 лева, с което реалният ГПР става близо 758,34 %. Посочва, че неустойката за неизпълнение излиза извън присъщите □ функции и цели единствено кредиторът да се обогати неоснователно за сметка на длъжника. Твърди, че по този начин се нарушават основни принципи за справедливост и добросъвестност в отношенията между потребител и кредитор. Заявява, че неустойката на практика представлява допълнително обезщетение за вредите от това, че вземането няма да може да бъде събрано в срок, но тези вреди подлежат на обезщетяване чрез мораторната лихва, поради което чрез неустоечната клауза се заобикаля и разпоредбата на чл. 33, ал. 1 ЗПК. Намира същата за нищожна, тъй като се касае за неравноправна клауза по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП, която не е индивидуално уговорена. Твърди, че са налице основания целият договор за потребителски кредит да се приеме за недействителен, което по същество води до недействителност и на самата неустоечна клауза. Заявява, че съзнателното погрешно посочване от кредитора на ГПР, както и непосочването на компонентите, които влизат в него, с цел заобикаляне ограниченията на ЗПК следва да се тълкува като цялостно неизпълнение на задължението по чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, което е основание за недействителност на целия договор на основание чл. 22 ЗПК. Счита, че са налице пороци, обуславящи нищожност на целия договор, която моли да бъде провъзгласена в мотивите на съдебното решение.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който заявява, че настоящото производство е недопустимо поради това, че правото на иск е упражнено при условията на злоупотреба с право. Твърди, че в рамките на една седмица от ищцата са депозираны 6 искиви молби срещу ответника с цел да се възложи в негова тежест заплащането на разноски в прекомерен размер. Заявява, че исковите молби са подадени от едно и също лице, чрез един и същ процесуален представител и имат идентично съдържание, в т.ч. петитум и обстоятелствена част. Твърди, че освен настоящото

производство са образувани и още пет граждански дела, които ищцата е образувала с цел да се обогати за сметка на ответника с присъдените разноски. Намира процесуалното поведение на ищцата за злоупотреба с процесуални права, противоречаща на принципа, прогласен в чл. 3 ГПК. Поради това счита, че е налице хипотезата на чл. 213 ГПК за съединяване на образуваните дела в едно производство и постановяване на едно общо решение по тях. При условията на евентуалност счита, че ако делата не бъдат съединени, то следва да не се присъждани разноски по всяко едно от тях. Заявява, че по отношение присъждането на адвокатско възнаграждение, съдът дължи проверка за наличие на злоупотреба с процесуални права от страната, на която е оказана правна помощ, тъй като черпене на права, включително акцесорни, от недобросъвестно поведение в процеса е недопустимо. Заявява, че оспорва съществуването на сключен между страните договор за потребителски кредит. Твърди, че не са налице доказателства за наличието на валидна правна връзка между страните.

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

По исковете с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП и чл. 26, ал. 1, пр. 2 ЗЗД, вр. чл. 146, ал. 1 ЗЗП в тежест на ищцата е да докаже при условията на пълно и главно доказване сключването между страните на Договор за потребителски кредит № 498969/23.02.2021 г. с посоченото съдържание, по който ответникът е предоставил в заем сумата от 1 100 лева; твърдяното противоречие със закона на неустоечната клауза по чл. 11, ал. 2 от договора; твърдяното заобикаляне на закона.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже, че са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 10, чл. 11, ал. 1, т. 11, чл. 11, ал. 1, т. 9, чл. 11, ал. 1, т. 20 и чл. 19, ал. 4 ЗПК при уговаряне на клаузата за неустойка в чл. 11, ал. 2 от договора, както и че същата е индивидуално уговорена.

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД в тежест на ищцата е да установи, че е платила процесната сума.

В доказателствена тежест на ответника е да установи, че е било налице основанието за плащането на процесната сума, както и да установи основанието за получаването ѝ.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

Указва на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____